

CBE 59-10 IBIO, voorwaardelijke toelating tot kernvak

UITSPRAAK

I. Aanduiding van het bestreden besluit

De brief van 17 augustus 2010 waarin verweerder besluit niet aan het verzoek van appellant van 16 augustus 2010 te voldoen om hem voorwaardelijk toe te laten tot het derdejaars kernvak IBIO en een extra tentamenkans toe te kennen voor het vak LIB2.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een zitting op 27 september 2010, waarbij appellant is verschenen, alsmede verweerder, in de personen van dr. X, secretaris van de Examencommissie, en dr. Y, docent geschiedenis en internationale betrekkingen.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellant richt op 16 augustus 2010 een verzoek tot verweerder om hem voorwaardelijk toe te laten tot het kernvak, ondanks het feit dat hij niet aan de toegangsvoorwaarde voldoet. Deze toegangsvoorwaarde is het behalen van het vak Theory of International Relations. Verweerder wijst bij brief van 17 augustus 2010 dit verzoek af. Per brief van 13 september 2010, binnengekomen dezelfde datum, tekent appellant beroep aan. Op 23 september 2010 vindt een schikkinggesprek plaats. Een schikking komt echter niet tot stand en op dezelfde datum dient verweerder een verweerschrift in. Op 27 september 2010 wordt een zitting van het College van Beroep voor de Examens (CBE) gehouden.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellant**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting toegelicht, komt, samengevat, op het volgende neer. Appellant is bereid zich neer te leggen bij het besluit van de verweerder om hem geen extra tentamenkans voor het vak LIB2 toe te kennen. Appellant handhaaft echter zijn beroep voor wat betreft de voorwaardelijke toelating tot het kernvak. Indien appellant niet voorwaardelijk wordt toegelaten tot dit vak levert hem dit een extra studievertraging op van een half jaar. Hij kan in het eerste semester maar 18 ECTS behalen. Appellant meent een extra studiebelasting aan te kunnen. In het verleden heeft hij namelijk een bestuursjaar van het Interstedelijk Overleg gecombineerd met het behalen van 72 ECTS. In het studiejaar 2008-2009 heeft appellant bijna 90 ECTS behaald verdeeld over de studies Rechten en IBIO. Dit, terwijl hij ook nog zorgde voor zijn zieke moeder. Het afgelopen jaar heeft in het teken gestaan van het overlijden van zijn moeder en het afwikkelen van de erfenis. Zijn studie heeft toen stil gelegen. Dit studiejaar is appellant voornemens te stoppen met de studie Rechten en zich toe te leggen op de studie IBIO. Hij vraagt zich af of zijn bijzondere omstandigheden als hierboven geschetst wel in voldoende mate zijn meegewogen bij de totstandkoming van het bestreden besluit.

Verweerder heeft zich, blijkens zijn verweerschrift van 23 september 2010 en de toelichting ter zitting, als volgt verweerd. Voor de toekenning van extra kansen en voorwaardelijke toelating hanteert verweerder strikte regels. Verweerder staat een extra kans of een voorwaardelijke toelating slechts dan toe wanneer er sprake is van bijzondere omstandigheden en/of wanneer er een onaanvaardbare vertraging van de studie dreigt. Uitgangspunt is dat in beide gevallen de student niet (geheel) zelf verantwoordelijk gehouden kan worden voor de ontstane situatie. Tevens wordt gekeken naar het studieverleden van de student, met name of en hoe eerdere tentamenmogelijkheden benut zijn.

Appellant dient nog 33 ECTS van zijn studieprogramma te voltooien; hij is nog lang niet aan het bachelorexamen toe. Er valt derhalve niet vast te stellen of er onaanvaardbare studievertraging dreigt. In dit soort gevallen wordt er nimmer door verweerder voorwaardelijke toelating tot het kernvak toegestaan. Appellant kan in het eerste semester van dit studiejaar 18 ECTS en in het tweede semester 15 ECTS behalen. Dit is in het licht van eerdere besluiten van

verweerder en in het licht van de in het verleden behaalde studieresultaten door verweerder niet onredelijk.

Voorts erkent verweerder dat appellant moeilijke tijden heeft doorgemaakt. Echter, momenteel is er geen sprake is van bijzondere omstandigheden. Keuzes ten aanzien van de planning van de beide studies van appellant, die teruggaan tot 2006-2007, zijn er in belangrijke mate de oorzaak van dat appellant nu tegen planningsproblemen aanloopt.

Verweerder ziet geen inhoudelijke redenen om appellant zijn studieprogramma versneld af te laten lopen.

V. Beoordeling

Het College constateert dat appellant in het verleden in wisselend tempo studieresultaten heeft behaald voor de studies Rechten en IBIO. De opgetreden vertragingen vinden hun oorzaak in geplande keuzes, nevenactiviteiten en bijzondere omstandigheden (ziekte en overlijden moeder). Tevens stelt het College vast dat appellant slechts één grond van zijn beroep handhaaft, namelijk de voorwaardelijke toelating tot het kernvak, zodat de andere grond geen verdere behandeling behoeft.

Een vereiste voor de toelating tot het kernvak is het behalen van het vak Theory of International Relations. Appellant heeft dit vak nog niet gehaald. Voorwaardelijke toelating is eerst dan aan de orde indien er sprake is van bijzondere omstandigheden en/of wanneer er een onaanvaardbare vertraging van de studie dreigt. Uitgangspunt is dat in beide gevallen de student niet (geheel) zelf verantwoordelijk gehouden kan worden voor de ontstane situatie. Tevens moet worden gekeken naar het studieverleden van de student, met name of en hoe eerdere tentamenmogelijkheden benut zijn.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder voldoende aannemelijk gemaakt dat er momenteel geen bijzondere omstandigheden zijn en dat er ook geen onaanvaardbare studievertraging dreigt. Het overlijden van de moeder van appellant is inmiddels meer dan een jaar geleden. Voorts kan appellant een studieprogramma van 33 ECTS volgen. In het tweede semester kan appellant het tentamen Theory of International Relations afleggen dat, indien met een voldoende afgesloten, toegang geeft tot het kernvak. In het licht van de eerder behaalde studieresultaten komt de weigering van verweerder om appellant reeds nu voorwaardelijk toe te laten tot het kernvak het College niet onredelijk voor.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de bestreden beslissing in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep ongegrond.